



Влада Србије је дефинитивно до сада избегавала питања у вези са ПКБ-ом, али ускоро ће бити присиљена да се озбиљно осврне на последице свих одлука које су донесене у последње време. Актуелни режим никако неће моћи да занемари улогу у којој је био. Чињеница је да ће све режимске одлуке имати последице на све будуће генерације и то врло негативне, јер када се дође у ситуацију да се не могу отплаћивати дугови и камате, режим неће више моћи да одуговлачи осим да прогласи банкрот или ће то ММФ учинити уместо њих, јер јавни дуг Србије вртоглаво јасте сваког дана.

Мере економске политике о којима се говори су јасан показатељ да "прича" већ постаје престара. Морају је некако учинити савременијом, па се пласирају разне друге теме како би се скренула пажњу са централних дешавања. На првом месту, продаја "ПКБ-а" и осталих ресурса који су профитабилни. Најављену продају "ПКБ-а" називам најбруталнијим економским злочиним и за то постоји много аргумената. Ако овај режим ради у интересу свих грађана и заступају интересе свих, из ког разлога се крије како ће се приватизовати "ПКБ"?! Такође, ако имају аргументе нека их јавно изнесу.

Режим дефинитивно није имао жељу да се суочи са реалношћу и целокупном јавношћу Србије, нити да бар покуша да решава дубље присутне проблеме, јер чини се да сву иронију наших дешавања пролазимо кроз трауматичну политичку збрку и обично се такве ситуације завршавају са вођом којем много тога недостаје. А сви смо видели да му недостоје много. Председник Владе, и сада председнички кандидат, Александар Вучић за укупно пет година ниједном није посетио "ПКБ".



СНС странка није испунила ниједно предизборно обећање до сада, а данас опет нешто обећавају. Та обећања се најбоље осликавају кроз растући егзистенцијални очај који свакодневно притиска већину грађана Србије и тешко да ће бити приквивен стварањем спиноване виртуелне стварности. Политика СНС је политика подвале, која би обичним људима требало да замени реалан живот. Није ништа чудно овакво стање у Србији са оваквим политичарима, али јесте чудно да се већ једном таквим људима који се политиком баве искључиво из личне користе, не покаже прави пут и место где припадају... на политичко ђубриште.

Где је проблем када су у питању стране инвестиције?

Годинама уназад слушамо како је Србија одлично место за живот и сјајно места за стране инвестиције. Сви политичари од 2000. године до данас ово понављају као напамет научену песмицу. Њихова излагања управо имају за циљ да нас контантним понављањем убеди да је то једини и најефикаснији начин за опоравак и развој српске привреде. Срећом, још увек има оних који у то не верују, јер најпре схватају да су поличитке гарнитуре људи мање-више врло променљива категорија, као и њихова поводљива политика склона наглим притисцима и међусобним уценама.

Стране директне инвестиције не могу и не смеју бити основа развоја наше економије. Савет страних инвеститора не може и не сме бити орган који захтева измене законских прописа и доношење економских мера. Њихове предлоге треба саслушати, размотрити и прихватити оно што је у интересу наше привреде. У принципу, страни инвеститори могу бити само персоне грате (добри гости) у нашој земљи.

Последице транзиције у Србији, у којој су и стране директне инвестиције једна од њених актера, су више него катастрофалне. Одмах након друштвено економских промена 2000. године, наши вазални „реформатори” потрудили су се да муњевито примене „Вашингтонски консензус”, односно да имплементирају инструменте глобализације. Све ове принципе настављају да примењују и на домаћи аграр, а јединствен пример је ПКБ.

Домаћи аграр и "ПКБ"

Пише: Данијела Ружичић
недеља, 21 мај 2017 10:13

Неизбежно је да се ствари овако дешавају, јер држава нема жељу ни вољу да заштити домаћи аграр. Од државе се и онако нико више ничему добром не нада. Ова држава је од пољопривреде само умела да отима и да је упропасти, тако да, са те стране, пољопривредници данас изгледа немају чему да се надају. За разлику од многих, који су на почетку приватизација пољопривредних комбината мислили да је то лак и једноставан посао, сигурно је да би се данас јако мали број људи сложило са оваквом констатацијом. Време је показало да је приватизација веома „скупа“, да неминувано доводи до смањења радних права, повећане незапослености, социјалне несигурности, промене структуре привредних субјеката, уништавања свега вредног...



Невероватно је да и даље постоји низак ниво економске свести политичке олигархије, случајно или намерно. Са аспекта економске струке, град Београд који је био већински власник “ПКБ-а”, а који је сада прекњижен у власништво Републике Србије будући да намерава да прода ову корпорацију и да се већ у јавности појављују спекулације око почетне цене, намеће се једно питање, а то је зашто прво није утврђена тржишна (берзанска) вредност?, па тек онда на бази те информације евентуално размотрити даље потезе! Даље, ако је утврђена вредност, ко је утврдио вредност, која метода је примењена, зашто јавност није о томе информисана, да ли ће јавност можда бити информисана, или јавност можда нема право да зна какве се одлуке доносе у име свих

грађана?

Наставак пропале економске политике и распродаје је у току. По свим изгледима неће нам преостати ништа вредно од ресурса будућности који овај режим неће продати!

Комплетан пољопривредни систем у тржишним условима није увек довољно јасан. Тржиште треба да буде основ, а не монополистичко или тајкунско место где се убацују велике суме новца што врло често код нас изазива рестриктивну праксу и монолистичке тенденције. Таква је слика и прилика у Србији тренутно.

Влада Републике Србије у 2015-ој години је смањила финансијску помоћ (субвенције) пољопривреди. Пре свега, морају се дефинисати циљеви, анализирати пољопривредна структура, дефинисати јасна пољопривредна политика. Последњу деценицију по свим овим питањима се ништа није променило па можемо самим тим и закључити да наше опредељење у будућности није пољопривреда, што је веома забрињавајуће.

Основу система у почетку развоја чинила је примарна пољопривредна производња, ратарство и сточарство, која је изградила прерадне капацитете на основним производним линијама: прерада млека, прерада меса, производња концентроване сточне хране, прерада воћа и поврћа, прерада житарица и других производа. Упоредо са развојем прерадних капацитета, развијена је сопствена мрежа трговинских и туристичко угоститељских објеката чиме је заокружен систем производње, прераде и пласмана производа исхране из програма ПКБ-а.

Са чиме располаже "ПКБ"?

ПКБ Корпорација је највеће пољопривредно Друштво у Србији, има правни субјективитет, своју имовину и делатност. ПКБ Корпорација запошљава око 2.000 радника. Производња ПКБ Корпорације чини главну сировинску базу индустрије млека и меса, сточне хране, индустријског и другог поврћа, а представља веома значајног произвођача сировине за млинско пекарску индустрију и индустрију шећера и уља у Србији. ПКБ Корпорација се може сматрати генетским центром јер је и један од најзначајнијих произвођача семена ратарских култура и приплодних јуница у Србији.

Случај ПКБ - наставак економских злочина

Пише: Данијела Ружичић
недеља, 21 мај 2017 10:13



ПКБ Корпорација је од 2014. године у власништво и управљању прешла у руке државног предузетника и продају





Случај ПКБ - наставак економских злочина

Пише: Данијела Ружичић
недеља, 21 мај 2017 10:13

[1] ~~Свако право заштите ауторских права и свих осталих права из области интелектуалне својине је задржано. Свако право заштите ауторских права и свих осталих права из области интелектуалне својине је задржано.~~